

שלח לך - קמ"ג ע"א

ישיבת הארץ, והיא ישיבת משה, וכולם עומדים בחוץ ולא נוכנים פנימה, פרט לאחרין לבתו, ולפניהם שעה נקרים בשם.

ואין מי שираה את משה, שהרי אותו מסוה שעיל פניו פרוש לפניו, ושבעה ענני כבוד סביבו. אהרן עומד תוך הפגוד שלמטה ממשה. ופרגוד פוסק, ולא פוסק בתוכם. וכל ראישי היישוב מוחוץ לפורת הפגוד הזה, וכל השאר מחוץ לאותם עננים. וככפי תדרשי אוור התורה שפairy, כך מאירים אותם עננים.

ונגדים קולושים בדקיקות הארץ, עד שנראה אותו מסוה, ומתחזק אותו מסוה רואים אוור שפairy יותר מכל אורות העולים, והם פוגעים משה. פניו לא נראים כלל, ואין מי שираה אותם, פרט לאותו אוור שיווצא מתחזק אותו מסוה אחר כל אותם העננים.

משה אמר דבר סתום לאהרן, ואהרן מפרש לגודלי היישבות. במה מפרש? בכל אותם מבועים שנטשו ממנה כשלג עזמן של יהושע. וכתעת הוא מഴיר להם בכמה פלאות, ומకורות ומבועים ונחלים שנובעים מכל דבר ודבר. כל נשים צדקניות של הדור הזה באוטם למרים גם כאן בזמנם הלווי, ואנו עלות כלן בתמורות שענן לתוך המדבר הזה, והוא יום נקרה יום ההלולא. נשים בליליהם שבתוות ובלילה ימים טובים, כלן באוטם למרים, ויוציאות השתקלות ביריעת של רבון העולם. אשרי דור זה מכל דורות העולם. יוצאים מישיבת משה, ופורהחים לשיבת הרקיע, ואלה שנרים פורהחים לשיבת העולונה. על אותו דור כתוב, (זהלים קמ"ה) אשרי העם שבקה לו.

אשרי העם שה אליהו.

ואיהי מתייבטה דמשה, ובלהו קיימי לבר, ולא עאלין לנו, בר אהרן בלחודי וכפום שעתא אקרון בשמא.

וילית מאן דחמי ליה למשה, דהא והוא מסוה דאנפוי, פריס קמיה. ושבע ענני יקר שחרניה. אהרן קאים גו פרגודא דלחתא מן משה. ופרגודא פסיק, ולא פסיק בגויהו. ובכל רישי מתייבתי, לבר מפרוכתא דפרגודא דא. ובכל שאר, לבר מאינון ענניין. וכפום חדשיש דנהירו דאוריתא דאתנברה, וכי מנהרין אינון ענניין.

ואתקליש בדקיקו דנהירא, עד דאתחזי הוא מסוה, ומגו ההוא מסוה, חמאן נהירא דנהיר יתיר מכל נהיין דעלמא.iae ואינון אנפי משה. אනפוי לא אתחיזן כלל, ולית מאן דחמי לוז, בר ההוא נהיינו דנפיק מגו ההוא מסוה, בתר כל אינון ענניין.

משה אמר מלחה סתום לאהרן, ואהרן פריש לרברבי מתייבתי. במה פריש. בכל אינון מבועין דאסתימו מגיה, פד מטא זמיה זיהושע. ובהשתא איהו מהדר לוז. בכמה פליין, ומקורין מבועין ונחלין דנעבעין מכל מלחה ומלה.

כל נשים זכין דהאי דרא, אתה למרים אוף הכא בהני זמגין. ובדין סלקין בלהו, בתמורות עשן גו מדברא דא. וזהו יומא, אקרי יומא דהלוולא. נשים בליליהם שבתוות אקרי יומין טבין, בלהו אתה לגביהם, ובليلיהם אשתקלותא בידיעה דמאריך עלמא. ונידען אשתקלותא בידיעה דמאריך עלמא. ובאה דרא דא, מכל דרין דעלמא. נפקאי מפתיבטה דמשה, ופרחי לגבוי מתייבטה דركיעא, ואינון אתחיזן פרחי לגבוי מתייבטה דרכיב, על ההוא דרא כתיב, (זהלים קמ"ד) אשרי העם שבקה לו.